

Num. Det er altsaa ingenlunde et meget stort Antal Fanger der vil blive henviist til de fælles Soverum, selv om Regjeringens Forslag fastholdes, og da mit Forslag jo ogsaa gaaer ud paa, at der indrettes flere Enkeltceller, vil dette Antal jo end hyderligere kunne formindskes. Derhos maa man ogsaa see hen til, at der er mange Fanger, hvis legemlige Bestaafenhed er af en saadan Natur, at det slet ikke gaaer an at lade dem sove i enkelte Natceller, men at det med Hensyn til deres Sundhedstilstand er nødvendigt, at der er Tilshyn ved dem. Vistnok maa der ogsaa tages Hensyn til Fangerens Moralitet; men at Forbrydere, der 4, 5 à 6 Gange have været i Straffeanstalterne og saa at sige ere blevne hjemmehørende der, skulde blive moralsk smittede eller fordærvede ved om Natten at sove sammen i et fælles Soverum med Forbrydere af samme Slags, kan jeg ikke indsee, og jeg veed ikke, om det efter det Exempel, vi have, og som flere Gange er blevet anbefort, nemlig det kostbare Fængsel ved Bridesløselille, skulde være rigtigt, før vi ere overbeviste om Systemets særdeles Hensigtsmæssighed og Fortrinslighed, at udvide os derhen, at vi bygge et stort Antal Enkeltceller, som vi dog maafee siden maae lade staae tomme, fordi vi, naar vi først have dem, ikke finde dem hensigtsmæssige. Jeg troer, at det er bedre at gaae den Vej, at man indretter sine Byggeplaner saaledes, at man, naar disse Celler findes hensigtsmæssige og nyttige, i et større Antal, end her er foreslaaet, da kan bygge til og saaledes erholde, hvad man behøver. Den ærede Ordfører oplyste, at det Fængsel, jeg talte om, kostede henimod 2000 Rb. pr. Celle; jeg vil troe, at man med den Erfaring, man der har for sig, kan bygge en heel Deel billigere, men lad dem blot koste 1,200 à 1,400 Rb. (Ordføreren: 500 Rb.). Ja, jeg troer dog rigtignok ikke paa Muligheden af, at man forfarlig kan bygge Cellesfængsler til en saadan Priis, saa galt er det da vist ikke med Byggeforetagenet ved Bridesløselille, men lad os faae dem byggede for det Halve, for 1000 Rb. pr. Celle, saa er dette dog et ikke ganske ringe Offer for disse Forbrydere, naar man endnu er i Tvivl om, at det er det ene Nette at gaae den Vej. Jeg formener derfor, at vi maae lade Justits-

ministeriet og Fængselsbestyrelsen have nogenlunde fri Raadighed saavel over disse Midler til at bygge for som siden efter over, hvorledes Fangerne skulle classificeres.

Det er jo netop Sagen, at Fængselsbestyrelsen efter Fangerens forskjellige Individualitet kan henvide dem enten til Enkeltcelle, eller til Natcelle med fælles Arbeidsværelse om Dagen, eller til fælles Soverum; en Frihed i saa Henseende maa efter min Mening absolut være tilstede, og den troer jeg ikke man saaledes kan begrænnde gennem en Motivering, og jeg tvivler ligeledes meget om, at det vilde være rigtigt at lade saadanne for Administrationen hæmmende Bestemmelser overgaae i en Lov. Med Hensyn til de Arbeider til de nye Bygninger, der kunne udføres af Fanger, kan jeg heller ikke ansee det for saa lidt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Raaser) meente. Han sagde nemlig, at 10 frie Smedkersvende kunde præstere ligesaa Meget som alle de Smedkere, der vare i Fængslerne; dette troer jeg dog ikke saa ganske kan være Tilfældet; der er nemlig noget over 40 eller nærmere 50 Smedkere i Fængslerne, og jeg mener, at man igjennem deres Arbeide, som man har langt billigere, vil kunne indvinde en ikke ringe Fordeel; idet de vistnok ville kunne bestille en heel Deel mere, end det ærede Medlem har stillet i Udsigt. Med Hensyn til Smedearbeidet troer jeg der kan forberedes en heel Deel baade Binduesbeslag, Raase og forskellige saadanne Ting, der kunne gjøres paa et andet Sted end det, hvor de skulle bruges, og saavidt jeg mindes, er der mellem 50—60 Smede mellem Fangerne i Straffeanstalterne. Jeg forudsætter nu naturligtvis, at nogle af dem ere mindre duelige, men blandt Saamange maa der dog være et ikke ringe Antal, hvis Arbeide kan bruges til Besparelse ved Opførelsen af disse Bygninger. Gjennem de Midler, der her voteres, kan altsaa en stor Deel Arbeider forberedes, hvorved den endelige Opførelse af Bygningerne meget vil kunne fremmes, naar den fornøvede Overveielse er tilendebragt, og jeg troer ogsaa, at herved ikke kan spares saa ganske lidt. Jeg kan saaledes paa ingen Maade indrømme den ærede Ordfører, at mit